

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ
Β' ΑΘΗΝΑΣ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ
Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΒ 1484

19 ΝΟΕ. 2013

ΑΝΑΦΟΡΑ

**ΠΡΟΣ : ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

Θέμα : « 30 χρόνια δεν είναι αρκετά για να δικαιωθεί η εταιρεία ΑΓΝΗ Α.Β.Ε.Ε; »

Κύριοι Υπουργοί,
καταθέτουμε συνημμένη αναφορά του κ. Οικονόμου Νικολάου του Δημητρίου
κατόχου της εταιρείας «ΑΓΝΗ Α.Β.Ε.Ε.» που παρασκευάζει και διακινεί
αναψυκτικά. Θα θέλαμε κύριοι υπουργοί να τοποθετηθείτε στο ζήτημα της
καθυστέρησης για τον έλεγχο της «3Ε». Επίσης θα θέλαμε να τοποθετηθείτε στην
καθυστέρηση της εκδίκασης της υπόθεσης.

Συνημμένο (1) : - Αναφορά του κ. Οικονόμου Νικολάου

Αθήνα 11/11/2013

ΟΙ ΑΝΑΦΕΡΩΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ

116/Α.10.β

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Νικολάου του Δημητρίου, κατοίκου Ορχομενού, αναψυκτικά «ΑΓΝΗ Α.Ε.Β.Ε.», τηλ. 22610 - 32354, Ορχομενός Βοιωτίας
ΠΡΟΣ

A.

1. Επίτροπο Δικαιοσύνης Ευρωπαϊκής Ένωσης κ. Βίβιαν Ρέντινγκ
2. Επίτροπο Ανταγωνισμού Ευρωπαϊκής Ένωσης κ. Χοακίν Αλμούνια

B.

1. Επικεφαλής Ομάδας Δράσης (Task Force) της Ε.Ε. κ. Χορστ Ράιχενμπαχ

Γ.

1. Πρωθυπουργό Κυβέρνησης και Πρόεδρο της Ν.Δ. κ. Αντ. Σαμαρά
2. Πρόεδρο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αλέξη Τσίπρα
3. Πρόεδρο ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ευάγγ. Βενιζέλο
4. Πρόεδρο ΑΝ.ΕΛ. κ. Παν. Καμμένο
5. Γενικό Γραμματέα Κ.Κ.Ε. κ. Δημ. Κουτσούμπα
6. Πρόεδρο ΔΗΜ.ΑΡ. κ. Φώτ. Κουβέλη
7. Υπουργό Οικονομικών κ. Ιωάννη Στουρνάρα
8. Υπουργό Ανάπτυξης κ. Κωστ. Χατζηδάκη
9. Υφυπουργό Ανάπτυξης κ. Αθαν. Σκορδά

Δ.

1. Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Χαράλαμπο Αθανασίου
2. Πρόεδρο Αρείου Πάγου κ. Μιχαήλ Θεοχαρίδη
3. Εισαγγελέα Αρείου Πάγου κ. Ευτέρη Κουτζαμάνη
4. κ. Προϊστάμενο Εφετείου Αθηνών

Ε.

1. Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής
2. Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης κ. Λέανδρο Ρακιντζή
3. Πρόεδρο Επιτροπής Ανταγωνισμού κ. Δημ. Κυριτσάκη

A. Το 1957 δημιούργησα στον Ορχομενό Βοιωτίας ατομική επιχείρηση, η οποία παρασκεύαζε και διακινούσε τα αναψυκτικά (πορτοκαλάδα, λεμονάδα, γκαζόζα) με το σήμα «ΑΓΝΗ», η οποία το 2000 μετατράπηκε, σε ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΑΓΝΗ Α.Β.Ε.Ε.» σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 1297/1972, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1297/1972, με την υπ' αριθμ. 8983/1-2-2000 πράξη (καταστατικό) του Συμβολαιογράφου Λιβαδειάς Κων. Κοτσώνα.

Από τις αρχές της δεκαετίας του '60 η ατομική μου επιχείρηση απέκτησε μεγάλη εμπορική δραστηριότητα και δέσποζε στις περιοχές των επαρχιών Λιβαδειάς, Θηβών, Λοκρίδας, Λαμίας, Φωκίδας, Βόρειας Εύβοιας και Χαλκίδας, ενώ το 1983 έκανα πλήρη εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων και μηχανημάτων της. Είχε φθάσει μάλιστα η επιχείρησή μου τότε να παρασκευάζει και να διαθέτει ετησίως τουλάχιστον 500.000 κιβώτια αναψυκτικών με το σήμα «ΑΓΝΗ», αποκομίζοντας ικανότατα κέρδη, από τα οποία μπόρεσα και έκανα επεκτάσεις στο εργοστάσιό μου, ενώ διέθετα κυριαρχη θέση στον κλάδο παρασκευής αναψυκτικών στην ευρύτερη περιοχή Βοιωτίας - Φθιώτιδας - Φωκίδας και Εύβοιας, έχοντας απόλυτο σεβασμό στους κανόνες του ελεύθερου ανταγωνισμού.

Παράλληλα η ατομική μου επιχείρηση από το 1968 έγινε και πρατηριούχος της νεοεισελθούσας τότε στην Ελλάδα επιχείρησης του TOM PAPPAS που εμφιάλωνε και εμπορευόταν τα αναψυκτικά της πολυεθνικής επιχείρησης «The Coca Cola Company», τα οποία εμφιάλωνε και διακινούσε υπό εταιρική μορφή με την αρχική επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΜΦΙΑΛΩΣΕΩΣ Α.Ε.» («3Ε»), η οποία από το 1980 διοικείται από τον όμιλο ΔΑΥΙΔ - ΛΕΒΕΝΤΗ, που απέκτησε την πλειοψηφία του μετοχικού της κεφαλαίου, με την επωνυμία πλέον (περίπου από το 2000) «COCA COLA ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΜΦΙΑΛΩΣΕΩΣ Α.Ε.» («CC 3Ε»).

B. Έκτοτε, άρχισε μία βαθμιαία μείωση του κύκλου εργασιών της επιχείρησής

μου, οφειλούμενη αποκλειστικά στις αθέμιτες πρακτικές που ξεκίνησε να εφαρμόζει εκείνη τη δεκαετία η «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΜΦΙΑΛΩΣΕΩΣ Α.Ε.» («3Ε»), ήτοι:

α. παροχή εκπτώσεων προς πρατηριούχους και λιανοπωλητές, αν επιτύγχαναν τον «στόχο αύξησης πωλήσεων» των αναψυκτικών της, που έθεταν σε σχέση συνήθως με τις πωλήσεις που επιτύγχαναν το προηγούμενο έτος, σε βάρος της προώθησης των πωλήσεων των ανταγωνιστικών αναψυκτικών (όπως ήταν τα παραγόμενα από την επιχείρησή μου), όπως επίσης κι αν ήταν «πιστοί» προς αυτήν, αποφεύγοντας δηλαδή την προώθηση κάθε άλλου ανταγωνιστικού αναψυκτικού, όπως ήταν και τα παραγόμενα από την επιχείρησή μου (εκπτώσεις «στόχου» και «πίστεως»),

β. προσφορές καθ' όλη τη διάρκεια του έτους προς αποκλειστικά συνεργαζόμενους πρατηριούχους και μέσω αυτών προς λιανοπωλητές, κυρίως σε συσκευασίες προϊόντων της (π.χ. στα 6 τα 2 δωρεάν), κυρίως σε επιλεγμένες στοχεύσεις προώθησης συσκευασιών, όπως πορτοκαλάδα Fanta και λεμονάδα Sprite που δεν είχαν την ίδια διείσδυση στο καταναλωτικό κοινό με την Coca Cola, που παρέχονταν μόνο και μόνο για να καθίσταντο ελκυστικά στον πρατηριούχο και στον λιανοπωλητή, για να έχουν συμφέρον στην επιλεκτική προώθησή τους, ώστε να επιτύχει τον αποκλεισμό, ή έστω τον περιορισμό, των πωλήσεων στα αναψυκτικά των ανταγωνιστικών επιχειρήσεων (όπως της δικής μου) και συνακόλουθα τον σταδιακό εκτοπισμό τους από την αγορά, χωρίς πάντως να απολαμβάνει όφελος με μειωμένη τιμή ο καταναλωτής, και

γ. χρησιδανεισμό ψυγείων σε όλα τα τελικά σημεία πώλησης στην Ελλάδα υπό τον όρο αποκλεισμού ανταγωνιστικών προϊόντων, όπως κυρίως και των παραγομένων από την επιχείρησή μου στην ευρύτερη περιοχή, όπου επιχειρούσα και ασκούσα εμπορική δραστηριότητα με το σήμα «ΑΓΝΗ», λειτουργώντας το ψυγείο ως «δέλεαρ» στον λιανοπωλητή για να επιδιώκει να το διατηρεί μέσω της αποκλειστικής διακίνησης των αναψυκτικών της, άλλως γνωρίζει πως θα του αφαιρεθεί,

δ. σε σύμπραξη («καρτέλ») που έκανε με αποκλειστικά συνεργαζόμενους μ' αυτήν ανά περιοχή πρατηριούχους για την προώθηση των προϊόντων της με τις ανωτέρω αθέμιτες ανταγωνιστικές πρακτικές της, κυρίως με παροχή εκπτώσεων «στόχου (αύξησης πωλήσεων)» και «πίστεως»,

επέτυχε να κατακτήσει δεσπόζουσα θέση στην ελληνική αγορά αναψυκτικών, την οποία στη συνέχεια εκμεταλλεύθηκε καταχρηστικώς, εξακολουθώντας τις ίδιες αθέμιτες πρακτικές, με τις οποίες επέτυχε να την κατακτήσει.

Αποτέλεσμα των παραβάσεων της ήταν η σταδιακή, από τις αρχές της δεκαετίας του 1980, μείωση των πωλήσεων αναψυκτικών παρασκευής της ατομικής επιχείρησής μου με το σήμα «ΑΓΝΗ», η οποία από τα 500.000 τουλάχιστον κιβώτια με το σήμα «ΑΓΝΗ» που διέθετε ως τα μέσα περίου της δεκαετίας του '80 στην αγορά, με περαιτέρω αυξητικές τάσεις, αντί της προσδοκώμενης κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων σταδιακής αύξησής τους, έπεισε σταδιακά στα 199.000 κιβώτια περίου το 1990 και με συνεχή καθοδική πορεία κατέληξε να διαθέσει το 1998 περίου 85.000 κιβώτια και το 1999 81.000 κιβώτια.

· Γ. Ενόψει αυτής της κατάστασης, κι ενώ είχε προηγηθεί καταδίκη της «3Ε» με την υπ' αριθμ. Πρωτ. A1/1129/10-12-1990 απόφαση του Υπουργού Εμπορίου για παραβάσεις του Ν. 703/1977, ήτοι για την εμπορική πολιτική της τιμών και εκπτώσεων στο χρονικό διάστημα 1987 - 1989, η οποία, με βασικό μοχλό το σύστημα των επιλεκτικών εκπτώσεων, που συνδεόταν με την υλοποίηση ατομικών στόχων που ετίθεντο στους πελάτες της εξατομικευμένα στην αρχή κάθε έτους, συνιστούσε παράβαση του άρθρ. 2 Ν. 703/1977 για καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης της, συνιστάμενη ειδικότερα στην εφαρμογή άνισων όρων για ισοδύναμες παροχές, ώστε πελάτες της ή ομοειδείς επιχειρήσεις να ετίθεντο σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό, το 1991 υπέβαλα, ως φορέας της ατομικής μου επιχείρησης, προς την Επιτροπή Ανταγωνισμού καταγγελία της «3Ε», που επανέλαβα με νέα στοιχεία το 1997, ενώ παράλληλα καθ' όλη τη δεκαετία ως την εκδίκασή της το 2001 είχα υποβάλει αλλεπάλληλες (δεκάδες ίσως) καταγγελίες συγκεκριμένων κάθε φορά ανταγωνιστικών παραβάσεων της «3Ε», ανάλογα με τις επιμέρους συγκεκριμένες σε βάρος της επιχείρησής μου παραβάσεις της.

Κύρια αιχμή των καταγγελιών μου ήταν η κατά τον ανταγωνισμό καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης της «3Ε» στην αγορά αναψυκτικών, που εκδηλωνόταν κυρίως μέσω του χρησιδανεισμού (δωρεάν παροχής χρήσεως) ψυγείων σε λιανοπωλητές (τελικά σημεία πώλησης = τ.σ.π.), με σύμπραξη («καρτέλ») που έκανε με αποκλειστικούς συνεργάτες της ανά περιοχή (πρατηριούχους και χονδρέμπορους), τους οποίους χρησιμοποιούσε για την

υλοποίηση της ανωτέρω κριθείσας ως παράνομης δραστηριότητάς της, με ρήτρα «αποκλειστικότητας» στη χρήση τους για τα προϊόντα μόνον της «3Ε», σε συνδυασμό με τη διακριτική μεταχείριση των πρατηριούχων και λιανοπωλητών, ανάλογα με το αν αποδέχονταν την αποκλειστική διακίνηση των αναψυκτικών της, που υλοποιείτο με παροχή εκπτώσεων «στόχου» και «πίστης», αν επιτύγχαναν υπέρβαση του ορίου πωλήσεων που έθετε η «3Ε», είτε αποσπώντας εντελώς πελάτες της επιχείρησής μου εξοστρακίζοντας τα αναψυκτικά μου από τα καταστήματά τους αποκτώντας έτσι όλη την κατανάλωσή τους, είτε διεισδύοντας σ' αυτούς κατακτώντας μερίδιο στην κατανάλωσή τους. Τούτα λειτουργούσαν προφανέστατα ως μέσον εξοβελισμού των ανταγωνιστικών προϊόντων μου από την αγορά και ως δέλεαρ για να προσελκύονται τα τ.σ.π. στην προώθηση και διακίνηση των αναψυκτικών της «CC 3Ε» σε βάρος των ανταγωνιστών της.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού διερεύνησε τις καταγγελίες μου, τις οποίες συζήτησε μόλις το 2001!!! (10 έτη από τότε που κατέγγειλα τις αποδειχθείσες παραβάσεις, εξαιτίας των οποίων η επιχείρησή μου είχε ήδη σχεδόν εξοντωθεί!!!, χωρίς να είχα επί τόσα έτη την οιαδήποτε νόμιμη συνδρομή από τις Αρχές, για να αποκαθίστατο η προσβληθείσα από την «CC 3Ε» νομιμότητα και να επανακτούσα, μέρος έστω, των πωλήσεών μου) και εξέδωσε σε Ολομέλεια την υπ' αριθμ. 207/ΙΙΙ/2002 απόφαση, με την οποία έκανε δεκτές τις καταγγελίες, που είχα υποβάλει ως φορέας της ατομικής επιχείρησης «Νικ. Οικονόμου» περί των αθέμιτων και περιοριστικών του ανταγωνισμού συμπεριφορών της «CC 3Ε» σε βάρος της επιχείρησής μου, διέταξε την παράλειψη των πρακτικών αυτών για το μέλλον με απειλή ημερήσιας ποινής και επέβαλε σε βάρος της πρόστιμο ύψους 2.934.702,86€.

Συγκεκριμένα, με την εν λόγω απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού σε Ολομέλεια, η «CC 3Ε» καταδικάσθηκε για σειρά παραβάσεων του Ν. 703/1977, ήτοι για καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης της στον ανταγωνισμό στην οικεία αγορά κατά το χρονικό διάστημα 1991 - 1999 κατά παράβαση του Ν. 703/1977 στις εξής περιπτώσεις: α. με την εφαρμογή συστήματος εκπτώσεων στόχου πωλήσεων, β. με τη διακριτική μεταχείριση πρατηριούχων και λιανοπωλητών με κριτήριο την αποκλειστική συνεργασία με εκείνη, γ. με την εξάρτηση παροχής δωρεάν ψυγείων και την αποδοχή αποκλεισμού των ανταγωνιστικών προϊόντων μου, δ. με την αποκλειστική δωρεάν χρήση του ψυγείου, χωρίς διάκριση ως προς τον τόπο που έγιναν, υποχρεώνοντας την «3Ε» να άρει εντός μηνός από τις συμβάσεις χρησιδανέιου τον όρο αποκλειστικότητας στη χρήση των ψυγείων της.

Αξίζει να τονισθεί ότι στην ανωτέρω απόφαση της Ε.Α. επισημαίνεται η ύπαρξη επιχειρηματικού πλάνου αύξησης του μεριδίου της «3Ε» στην Ελλάδα «με ιδιαίτερη μνεία σε αγορές όπου υπάρχουν τοπικοί παραγωγοί», ως επίσης ότι η «3Ε» ενέτεινε την πολιτική της διακριτικής μεταχείρισης κυρίως στις περιοχές που δραστηριοποιούνταν τοπικοί παραγωγοί ανταγωνιστικών αναψυκτικών, όπως συνέβαινε και στο Νομό Βοιωτίας και την ευρύτερη γύρω περιοχή, όπου, πριν την εφαρμογή των παράνομων μεθόδων της «3Ε» κυριαρχούσε η ατομική επιχείρησή μου, ενώ μετά την εφαρμογή των παράνομων μεθόδων της «3Ε» η επιχείρησή μου πλησίασε στον αφανισμό της, κάτι που αποτελούσε τον στρατηγικό στόχο της «3Ε», όπως προκύπτει από τη σχηματισθείσα δικογραφία (διασώθηκε οριακά η ύπαρξή της).

Στην από 8-5-2001 Εισήγηση της Γραμματείας προς την Επιτροπή Ανταγωνισμού (σελ. 28) αναφέρεται ότι «η επιχειρηματική πορεία του καταγγέλοντος Νικ. Οικονόμου, όπως εμφαίνεται στον Πίνακα 3, όπου οι πωλήσεις του έχουν μειωθεί την περίοδο 1990/1998 κατά 56,8%, επιβεβαιώνει ότι σε σημαντικό βαθμό αυτό οφείλεται στην πολιτική που εφαρμόζει η έχουσα δεσπόζουσα θέση στις σχετικές αγορές «3Ε», όσον αφορά τις εκπτώσεις και ειδικότερα τις εκπτώσεις στόχου πωλήσεων, αλλά και πίστεως ». Πράγματι, καθ' όλη τη διάρκεια της δεκαετίας '90 - '00 υπήρχε συνεχής πτώση των πωλήσεων αναψυκτικών μου με το σήμα «ΑΓΝΗ» κάθε έτος, ώσπου οι πωλήσεις τους έφθασαν το 1998 στα 85.000 κιβώτια περίπου, σημειώνοντας πτώση της τάξης του 57% περίπου σε σχέση με τις πωλήσεις των 199.000 κιβωτίων που είχε το έτος 1990, ενώ στο έτος 1999 οι πωλήσεις αναψυκτικών με το σήμα «ΑΓΝΗ» ανέρχονταν πλέον σε 81.000 κιβώτια (από τα 500.000 κιβώτια τουλάχιστον ετησίως που διέθετε στις αρχές της δεκαετίας του '80).

Αυτά όμως αντιβαίνουν στον σκοπό ίδρυσης της Ενωμένης Ευρώπης, αλλά και στη νομοθεσία της, που δεν απαγορεύει σε κάποιον επιχειρηματία να γίνει «δυνατός», αλλά του απαγορεύει αυστηρά να χρησιμοποιήσει τη δύναμή του για να εξοντώσει με αθέμιτες μεθόδους τον «αδύνατο» ανταγωνιστή του κι αν εντοπισθεί και αποδειχθεί πως κάνει κάτι τέτοιο προβλέπονται αυστηρότατες ποινές, αλλά και υποχρέωση αποζημιώσης προς το «θύμα».

Συγκεκριμένα, σχετικά με τις αγωγές αποζημιώσεως για παραβάσεις της

αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας της Ε.Κ. έχει εκδοθεί «ΛΕΥΚΗ ΒΙΒΛΟΣ».

Σύμφωνα μ' αυτήν:

Τα εθνικά Δικαστήρια που καλούνται να εκδικάσουν αγωγή αποζημίωσης για πρακτικές που υπάγονται σε παραβάσεις των άρθρ. 81 και 82 της Συνθήκης Ε.Κ. (άρθρ. 1 και 2 Ν. 703/1977), για τις οποίες μία εθνική Επιτροπή Ανταγωνισμού του Ευρωπαϊκού Δικτύου Ανταγωνισμού έχει ήδη εκδώσει τελεσίδικη απόφαση, με την οποία διαπιστώθηκε παραβίαση των άρθρων αυτών, ή για την οποία έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση αναθεωρητικού Δικαστηρίου, ή διαπίστωσε το ίδιο παραβίαση, δεν δύνανται να εκδώσουν απόφαση που αντιστρατεύεται στις προαναφερθείσες αποφάσεις.

Τα αυτά προβλέπονται και από τη διάταξη του άρθρ. 18 Ν. 703/1977, κατά την οποία «οι αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου και του ΣΤΕ που εκδίδονται κατόπιν προσφυγής σύμφωνα με το νόμο έχουν ισχύ δεδικασμένου».

Όταν το «θύμα» έχει αποδείξει παραβίαση των άρθρ. 81 και 82 της Συνθήκης Ε.Κ., ο «δράστης» της παραβίασης πρέπει να είναι υπεύθυνος για τις ζημίες που έχουν προκληθεί, εκτός αν αποδείξει ότι η παράβαση ήταν αποτέλεσμα γνησίως συγγνωστού σφάλματος.

Σύμφωνα με αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, τα θύματα πρέπει να λαμβάνουν πλήρη αποζημίωση για την πραγματική ζημία που υπέστησαν, αποζημίωση η οποία καλύπτει την πραγματική ζημία, το διαφυγόν κέρδος και το δικαίωμα σε τόκους.

Ήδη, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δημοσίευσε το υπό στοιχ. SWD (2013) 204 final από 11-6-2013 έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής, με το οποίο κάνει συνοπτική παρουσίαση της εκτίμησης των επιπτώσεων (για αγωγές αποζημίωσης για παράβαση της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας της Ε.Ε.) που συνοδεύει την πρόταση για οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με ορισμένους κανόνες που διέπουν τις αγωγές αποζημίωσης βάσει του εθνικού δικαίου για παραβιάσεις των διατάξεων της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού Κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά την οποία, σύμφωνα με δημοσίευμα της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ της 16-6-2013, «σε κάθε περίπτωση η δυνατότητα προσφυγής στα πολιτικά δικαστήρια θα μπορεί να γίνει, αφού έχει προηγηθεί καταδικαστική απόφαση από τις αρχές ανταγωνισμού για την ύπαρξη καρτέλ ή κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης».

Δ. Κατόπιν των ανωτέρω, η «ΑΓΝΗ Α.Β.Ε.Ε.» ως εκδοχέας των απαιτήσεών της και συνεχιστής της ατομικής επιχειρήσεώς μου ως ειδικός διάδοχος αυτής κατά την εταιρική σύμβαση (καταστατικό) άσκησε την 5-8-2003 ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αγωγή κατά της «CC 3Ε», ζητώντας να καταβάλει αποζημίωση από αδικοπραξία, εξαιτίας της συμπεριφοράς της, που κρίθηκε παράνομη με τελεσίδικη απόφαση, στηριζόμενη σε υπολογισμό της ζημίας στα πράγματι μειωθέντα κέρδη και στα διαφυγόντα κέρδη με βάση τη διαφορά μεταξύ του αριθμού των πωλούμενων κατ' έτος κιβωτίων αναψυκτικών πριν από την έναρξη των αθέμιτων πρακτικών της και του μειωμένου κατά πολύ αριθμού των κιβωτίων που κατέληξε να πωλεί, τον αριθμό των οποίων βεβαίωσε η Επιτροπή Ανταγωνισμού κατόπιν ελέγχου της.

Η συζήτηση της αγωγής προσδιορίσθηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 8-12-2004, στη συνέχεια προσδιορίσθηκε για συζήτηση, είτε κατόπιν αναβολών κυρίως λόγω παρέλευσης ωραρίου, είτε με κλήση λόγω ματαίωσης κυρίως για απεργίες, για τις δικασίμους της 15-3-2006, της 28-3-2007, της 23-1-2008, της 14-5-2008 και της 8-10-2008, τελικά συζητήθηκε μόλις την 21-1-2009!!!

Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 5291/2009 απόφαση Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία απέρριψε το αίτημα της αγωγής για αποζημίωση από 1-1-1999 έως 1-3-2000, λόγω έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης της ανώνυμης εταιρείας «ΑΓΝΗ Α.Β.Ε.Ε.» προς τούτο (επειδή αυτή συστάθηκε την 2-3-2000), ως και το αίτημα της αγωγής για αποζημίωση από 2-3-2000 έως 31-12-2003, λόγω αοριστίας (ως απαράδεκτο), τόσο εξαιτίας της μη αναφοράς στην αγωγή ζημιογόνων πρακτικών της «CC 3Ε» και ενεργειών της ίδιας της «ΑΓΝΗ Α.Β.Ε.Ε.» μετά την ημερομηνία σύστασης της τελευταίας, δύο και εξαιτίας της έλλειψης στην αγωγή αναφοράς ως προς τον αιτιώδη σύνδεσμο ζημιογόνων ενεργειών και ζημίας, επειδή οι υπολογισμοί γίνονται στη βάση πωλήσεων του 1980 - 1983, οπότε δεν υφίστατο το ενάγον νομικό πρόσωπο, και εξαιτίας ακόμα της μη επικλήσεως στην αγωγή περιστατικών μετά το 2000 «που να προσδιορίζουν την προσδοκία ορισμένου κέρδους, με βάση την κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων πιθανότητα, τις ειδικές περιστάσεις και τα ληφθέντα προπαρασκευαστικά μέτρα».

Κατά της όλως εσφαλμένης ανωτέρω απόφασης, που εμφανώς δεν άγγιξε την ουσία της υπόθεσης και υπέπεισε σε νομικά σφάλματα στην τεκμηρίωση των

συλλογισμών της, ως προς τη νομιμοποίηση της ως άνω εταιρείας «ΑΓΝΗ Α.Ε.Β.Ε.» να ζητήσει την καταβολή αποζημίωσης από την «CC 3E» για τη ζημία, η εν λόγω εταιρεία «ΑΓΝΗ Α.Ε.Β.Ε.» άσκησε έφεση (και πρόσθετους λόγους έφεσης), ζητώντας την εξαφάνιση της πρωτόδικης απόφασης και την παραδοχή της αγωγής, όπου αναφέρονται τα σφάλματα που οδήγησαν στην απόρριψη της αγωγής, η οποία προσδιορίσθηκε για συζήτηση στη δικάσιμο της 18-11-2010, οπότε και ματαιώθηκε λόγω εκλογών και στη συνέχεια για την 12-1-2012 και την 31-1-2013, οπότε και συζητήθηκε (Πρόεδρος η Πρόεδρος Εφετών κ. Πηνελόπη Ζωντανού και Εισηγητής η Εφέτης κ. Αθανασία Κακούση).

Κι ενώ αναμενόταν η έκδοση απόφασης, 30 έτη από τότε που η «3E» άρχισε να ζημιώνει αποδεδειγμένα παρανόμως την επιχείρησή μου, 22 έτη από τότε που έκανα την πρώτη καταγγελία, 12 έτη από τότε που επιβεβαιώθηκε η αλήθεια όσων κατήγγειλα με καταδίκη της από την Επιτροπή Ανταγωνισμού με την υπ' αριθμ. 207/ΙΙΙ/2002 απόφασή της σε Ολομέλεια, που επικυρώθηκε με την υπ' αριθμ. 2116/2004 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 16^ο) και 10 έτη μετά την άσκηση της αγωγής, περί τον Ιούνιο 2013 πληροφορήθηκα ότι δεν κατέστη δυνατή η έκδοση απόφασης από το Εφετείο Αθηνών και ότι η υπόθεση θα επαναδικασθεί στη δικάσιμο της 17-10-2013, λόγω παραίτησης, όπως αντιλήφθηκα, από το Δικαστικό Σώμα περί τις αρχές Μαρτίου 2013, 20 περίπου ημέρες μετά την ανάθεση καθηκόντων ως Εισηγήτριας στην υπόθεση, της Εφέτη κ. Αθανασίας Κακούση, που έγινε δεκτή περί τα τέλη Μαΐου 2013 από τον Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Αντ. Ρουπακιώτη.

Ε. Έχω μεγάλο παράπονο από την απονομή της Δικαιοσύνης στην πατρίδα μου, γιατί σχεδόν μόνος μου επί 30 περίπου έτη με πίστη στις αρχές του υγιούς ελεύθερου ανόθευτου ανταγωνισμού, έχοντας να αντιμετωπίσω μία απίστευτη καχυποψία των αρμοδίων Υπηρεσιών για όσα προφορικά ή εγγράφως κατήγγειλα, πάλεψα απέναντι σε ένα μονοπώλιο που ήλθε στην Ελλάδα και εφάρμοσε μεθόδους αθέμιτου ανταγωνισμού για να κυριαρχήσει στην αγορά, εξοντώνοντας την επιχείρησή μου που δεν είχε βλάψει κανέναν ανταγωνιστή της, οι οποίες κρίθηκαν ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ με τις δικές μου δίκαιες καταγγελίες, κι ενώ η ζημία που υπέστη η επιχείρησή μου έχει αποδειχθεί από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, με τον προσδιορισμό των πωλήσεων που πραγματοποιούσα κατ' έτος, η ασκηθείσα αγωγή απορρίφθηκε για τυπικούς λόγους, χωρίς όμως να εκτιμηθεί ότι η «ΑΓΝΗ Α.Β.Ε.Ε.», ως ειδικός διάδοχος και συνεχιστής της ατομικής επιχειρήσεώς μου, αλλά και ως εκδοχέας των απαιτήσεών της, εξακολουθούσα μέχρι και τον χρόνο εγέρσεως της αγωγής, τουλάχιστον, να υφίσταται αιτιωδώς τα ίδια ζημιογόνα αποτελέσματα της παράνομης, σε βάρος της, συμπεριφοράς της «CC 3E», που με ισχύ δεδικασμένου έχει διαπιστωθεί από αποφάσεις Διοικητικών Δικαστηρίων, νομιμοποιείται ενεργητικά, εν μέρει ως εκδοχέας, εν μέρει ως άμεσος δικαιοιύχος, σε έγερση της εν λόγω αγωγής αποζημιώσεως και ικανοποιήσεως της ηθικής της βλάβης κατά τις περί αδικοπραξιών διατάξεις των άρθρων 914 επ. Α.Κ. ή για απόδοση κατά το άρθρο 938 Α.Κ. του ισόποσου αδικαιολόγητου πλουτισμού της «3E».

Η ζημία της, αφορώσα την ίδια ακριβώς επιχείρηση, ως οικονομικό σύνολο, ανεξάρτητα από τον προηγούμενο φορέα της, είναι ετησίως η ίδια και, ως τέτοια, επαρκώς και με σαφήνεια προσδιορίζεται στην αγωγή, οπότε η «ΑΓΝΗ Α.Β.Ε.Ε.» νομίμως άσκησε αγωγή αποζημιώσεως (άλλως, αποδόσεως του αδικαιολόγητου πλουτισμού) κατά της «CC 3E» και νομίμως και με τρόπο ορισμένο προσδιόρισε την ετήσια θετική και αποθετική ζημία της, ως σταθερή ζημία της ίδιας, της συνεχιζόμενης πλέον υπό εταιρική μορφή, πρώην ατομικής επιχείρησής μου, ή ως πλουτισμό της «CC 3E».

Όπως προαναφέρω, η Επιτροπή Ανταγωνισμού με την έρευνα της Γραμματείας έχει αποδείξει το ύψος της ζημίας της επιχείρησής μου, αφού προσδιορίζει επακριβώς τις πωλήσεις της από το έτος 1990 ως το έτος 1998 και προσδιορίζει επίσης την αιτία της μείωσης (πτώσης) των πωλήσεών της κατά 57% σ' αυτό το διάστημα στην παράνομη όπως έκρινε πολιτική της «3E», ενώ λαμβανομένου υπόψη του ετήσιου ρυθμού πτώσης των πωλήσεών της, σε συνδυασμό με το αποδειχθέν γεγονός ότι οι παραβιάσεις της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας εκ μέρους της «3E» είχαν αρχίσει από τις αρχές της δεκαετίας του '80, οδηγηθείσα σε καταδίκη για παράβαση του Ν. 703/1977 με την υπ' αριθμ Πρωτ. A1/1129/10-12-1990 απόφαση του Υπουργού Εμπορίου, αλλά και της πληθώρας των αποδείξεων που έγιναν δεκτές από την Επιτροπή Ανταγωνισμού και το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, αποδεικνύεται ότι οι πωλήσεις της επιχείρησής μου στις αρχές της δεκαετίας του '80 ήταν τουλάχιστον 500.000 κιβώτια αναψυκτικών ΑΓΝΗ/έτος και ο ρυθμός μείωσης (πτωτική πορεία) των πωλήσεων της επιχείρησής μου ήταν ο ίδιος με αυτόν της

δεκαετίας του '90 και έγινε αποκλειστικά και μόνο εξαιτίας των παραβιάσεων της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας εκ μέρους της.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού έκανε το καθήκον της (έστω και πολύ αργοπορημένα) και το 2001 διεξήγαγε την προβλεπόμενη διαδικασία, όπου η «ΑΓΝΗ Α.Ε.Β.Ε.» παραστάθηκε υποστηρίζοντας την καταγγελία που είχε υποβληθεί το 1991 και το 1997 από εμένα, ως φορέα της ατομικής επιχείρησης που είχα και θίχτηκε από τον παράνομο ανταγωνισμό της «3Ε», την οποία το 2000 μετέτρεψα στην ανώνυμη εταιρεία «ΑΓΝΗ Α.Ε.Β.Ε.» μεταβιβάζοντας προς αυτήν όλα τα δικαιώματα και όλες τις υποχρεώσεις της, χωρίς να αποβληθεί από τις διεξαχθείσες στην Επιτροπή Ανταγωνισμού και στο Διοικητικό Εφετείο διαδικασίες ως μη νομιμοποιούμενη, είτε αυτεπαγγέλτως, είτε κατόπιν ενστάσεως που να προέβαλε η «CC 3Ε» (ουδέποτε η «CC 3Ε» προέβαλε ένσταση ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης), η οποία είχε ως αποτέλεσμα την καταδίκη της, αναγνωρίζοντας τις παραβιάσεις της «CC 3Ε» στην αντιμονοπωλιακή νομοθεσία.

Το Δικαστήριο όμως, παρά τις σαφείς διατάξεις της «Λευκής Βίβλου» για αποζημίωση του «θύματος» του ανταγωνισμού κατά παραβίαση των διατάξεων των άρθρ. 81 και 82 της Συνθήκης Ε.Κ. (άρθρ. 1 και 2 Ν. 703/1977), εξέδωσε απόφαση όλως αντίθετα προς την ανωτέρω υπ' αριθμ. 207/ΙΙΙ/2002 απόφαση σε Ολομέλεια της Επιτροπής Ανταγωνισμού και την υπ' αριθμ. 2116/2004 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 16^ο) που έχει ισχύ δεδικασμένου.

ΣΤ. Παρακαλώ να ερευνηθεί από κάθε αποδέκτη της παρούσας αναλόγως προς τις αρμοδιότητές του η ύπαρξη ευθυνών και η απόδοσή τους:

1. Για την καθυστέρηση στη διαπίστωση των παραβάσεων εκ μέρους της «CC 3Ε» της αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας, αφού δεν υπήρχε στον χρόνο που έκανα τις καταγγελίες η απαιτούμενη έγκαιρη προστασία κατά τις διατάξεις του Ν. 703/1977 των ευρισκόμενων σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό («αδύνατων») επιχειρήσεων, η οποία συνέβαλε καταλυτικά στην κατάκτηση της δεσπόζουσας θέσης της στην αγορά αναψυκτικών, αλλά και στη διατήρησή της σ' αυτήν ελλείψει ουσιαστικά «αντιπάλου», καθώς ο έλεγχος των παραβάσεων που γινόταν σχεδόν επί 20ετία (από τα μέσα περίπου της δεκαετίας του '80) έως τον χρόνο καταδίκης της ήταν πλημμελέστατος και της «επέτρεψε» να αποκτά διαρκώς πλεονεκτικότερη θέση στον ανταγωνισμό, εξοντώνοντας σταδιακά τους «αντιπάλους» της, ίδιως τους τοπικούς εμφιαλωτές (τη δεκαετία του '70 υπήρχαν στην Ελλάδα περίπου 800 εμφιαλωτές και τώρα υπάρχουν το πολύ 30), αποκτώντας διαδοχικά όλο και μεγαλύτερο μερίδιο στην αγορά, το οποίο της έδινε δυνατότητα όλο και περισσότερων κερδών, που με τη σειρά τους της έδιναν τη δυνατότητα να εφαρμόζει μεθόδους που κρίθηκαν παράνομες (χρησιδανεισμός ψυγείων με ρήτρα αποκλεισμού των ανταγωνιστικών προϊόντων, εκπτώσεις στόχου και πιστεως, προσφορές), με στρατηγικό στόχο την εξόντωση των ανταγωνιστών της, όχι προς όφελος του καταναλωτή που δεν αποκόμισε δυνατότητα κατανάλωσης φθηνότερου αναψυκτικού, αλλά δικό της, αφού επέτυχε έτσι να μονοπωλήσει την αγορά.

Αν η «CC 3Ε» ήθελε να πωλεί με μειωμένη τιμή, θα πωλούσε με την ίδια, μειωμένη, τιμή σε όλη την Ελλάδα και δεν θα είχε στον τιμοκατάλογό της τιμές τέτοιες που να της δίνουν την ευχέρεια να κάνει εκπτώσεις ή προσφορές επιλεκτικά, σε περιοχές που ήθελε να πλήξει τον τοπικό εμφιαλωτή ως ανταγωνιστή της, για να περιέρχεται σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό.

2. Για την καθυστέρηση στην απονομή της Δικαιοσύνης, που δεν έχει καταστεί δυνατόν, 22 έτη από τότε που κατήγγειλα τις ανταγωνιστικές πρακτικές της «3Ε» και αποδείχθηκαν παράνομες, να εκδώσει απόφαση που να αποκαταστήσει στο βαθμό που κριθεί τη ζημία που υπέστη η επιχείρησή μου, από τις κριθείσες παράνομες πράξεις της «CC 3Ε» εξ αποκλειστικής υπαιτιότητάς της, με καταδίκη της σε πληρωμή αποζημίωσης στα πλαίσια του Νόμου και των προβλεπόμενων στη Λευκή Βίβλο, η οποία επιτάσσει να λαμβάνουν τα «θύματα» του ανταγωνισμού πλήρη αποζημίωση για την πραγματική ζημία που υπέστησαν, όπως εν προκειμένω που πλήθος αποδεδειγμένων περιστατικών αποδεικνύει αδιαμφισβήτητα τη ζημία που έχει υποστεί η επιχείρησή μου και το ύψος της.

Ζ. Επίσης, παρακαλώ τους αρμόδιους Επιτρόπους της Ε.Ε., όπου απευθύνεται η παρούσα, να παρέμβουν θεσμικά, για την προστασία των «αδύνατων» ανταγωνιστών και την επαρκή και άμεση αντιμετώπιση των αθέμιτων επιθετικών ανταγωνιστικών πρακτικών, ίδιως από μονοπωλιακές επιχειρήσεις, που συνισταται σε ασφυκτική πίεση της σχετικής αγοράς και είναι ικανές να συντελέσουν στην κατάκτηση δεσπόζουσας θέσης, σε τέτοιο μάλιστα βαθμό που, μόλις κατακτηθεί η

δεσπόζουσα θέση, να καθίσταται αδύνατη η επανάκτηση, ελάχιστου έστω, μεριδίου στην αγορά από τους «πραγματικούς» (μικρούς) ανταγωνιστές, γιατί οι πρακτικές επιφέρουν την εξόντωσή τους, ή δυσχεραίνεται η διείσδυση στην αγορά «δυνητικών» ανταγωνιστών, με θέσπιση κανόνων υπολογισμού της αποζημίωσης που πρέπει να πληρώσει η καταδικασθείσα «δεσπόζουσα» επιχείρηση, ώστε να αποκαθιστά την πραγματική ζημία, δεδομένου ότι τα πρόστιμα σε περιπτώσεις καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης από εταιρεία που την κατέχει φαίνονται μηδαμινά μπροστά στο όφελος από την εξόντωση και τον αφανισμό του «μικρού ανταγωνιστή» και όχι ικανά στο να την αποτρέψουν από τέτοια παράνομη πρακτική, γιατί κάθε προσπάθεια επανάκτησης της αγοράς, ή μεριδίου της, από «μικρό» ανταγωνιστή, ή ακόμη διείσδυσης στην αγορά νέου ανταγωνιστή, είναι καταδικασμένη σε αποτυχία, όπως συμβαίνει και με την επιχείρησή μου, αφού προσκρούει στις ίδιες πρακτικές που αποτέλεσαν την αιτία του εκτοπισμού του και της μονοπώλησης της αγοράς.

Η. Παρακαλείται επίσης ο επικεφαλής της Ομάδας Δράσης (Task Force) της Ε.Ε. κ. Χορστ Ράιχενμπαχ όπως επιληφθεί κάθε θέματος από τα προαναφερθέντα που άπτεται των αρμοδιοτήτων του.

Θ. Παρεμπιπόντως, υποβάλλω στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών το ερώτημα, αν διαπράττεται φοροαποφυγή και ουσιαστικά φοροκλοπή, με το γεγονός ότι η «CC 3E», θεωρώντας το ψυγείο που χρησιδανείζει στα τ.σ.π., για να τα καταστήσει ουσιαστικά με τη ρήτρα αποκλειστικότητας αποκλειστικούς διακινητές των αναψυκτικών της, ως «ΠΑΓΙΟ», αποκτά περιουσιακά οφέλη, αφού προβαίνει σε αποσβέσεις εκπίπτοντας την αξία κτήσης τους. Μάλιστα, η «CC 3E», ωφελούμενη την μη καταβολή φόρων, αποκτά μεγαλύτερη οικονομική δυνατότητα («πλουτίζει»), για να εξακολουθεί να μονοπωλεί την αγορά, αφού έχει τη δυναγότητα να τροφοδοτεί με όλο και περισσότερα ψυγεία την αγορά και να πραγματοποιεί εκπτώσεις στόχου και πίστεως και προσφορές, για να εξοβελίζει την επιχείρησή μου ως ανταγωνιστή της απ' αυτήν.

α. Η «CC 3E» περί τις αρχές της δεκαετίας του '80 άρχισε να παραχωρεί δωρεάν ψυγεία στους λιανοπωλητές (τ.σ.π.) και να τα χαρακτηρίζει ως «ΠΑΓΙΑ» στοιχεία της επιχείρησής της στην σύμβαση που κατάρτιζε με αυτούς με ρήτρα περί «αποκλειστικότητας», παρότι δεν παρέμεναν στις εγκαταστάσεις της, αλλά παραδίδονταν και βρίσκονταν στις εγκαταστάσεις των τ.σ.π., με σκοπό τον έλεγχο της κατανάλωσής τους και τον εξοβελισμό των ανταγωνιστών της από την οικεία αγορά. Η «ρήτρα αποκλειστικότητας» λειτούργησε ως άσκηση εκβιασμού εκ μέρους της «CC 3E» προς τα τ.σ.π. μέσω των επιθεωρητών πωλήσεών της για αποκλειστική κατανάλωση των προϊόντων της, ίδιως της πορτοκαλάδας Fanta και της λεμονάδας Sprite, για να επιτύχουν τον εξοστρακισμό από την οικεία αγορά των τοπικών εμφιαλωτών που παρασκεύαζαν ανταγωνιστικά αναψυκτικά, κάτι που επιτεύχθηκε σε ελάχιστο χρόνο.

Μεγάλο μέρος των ψυγείων έχει διατεθεί στα περίπτερα που τα ώθησε να γίνουν παράνομα, καθόσον τα αναψυκτικά δεν συμπεριλαμβάνονται στα είδη που επιτρέπεται να πωλούνται σε περίπτερα βάσει του άρθρ. 15§2 Ν.Δ. 1044/1971, επιτυγχάνοντας κατά σημαντικό μέρος μετατόπιση της αγοράς αναψυκτικών από τα παραδοσιακά καφενεία, πολλά των οποίων έκλεισαν, προς τα περίπτερα, τα οποία λόγω της εξάρτησης από την δωρεάν παροχή του ψυγείου («ρήτρα αποκλειστικότητας») είχαν μετατραπεί ουσιαστικώς σε «κατάστημα» της παρέχουσας το ψυγείο επιχείρησης.

Με το ψυγείο, που από την έναρξη εφαρμογής της εν λόγω πρακτικής της μέχρι και τώρα χαρακτηρίζει ως «ΠΑΓΙΟ», η «CC 3E» (όπως και άλλες επιχειρήσεις που ακολούθησαν την πρακτική της) επιτυγχάνει προφανώς μεγάλα φορολογικά οφέλη (της τάξεως ίσως πολλών εκατομμυρίων €, μπορεί και 200.000.000€, αν εκτιμώ σωστά το κέρδος της από τον ρυθμό αντικατάστασης τους), έτσι εμφανίζεται το πρωτοφανές φαινόμενο να ενισχύεται οικονομικά μία ιδιωτική επιχείρηση με χρήματα στην ουσία του ελληνικού λαού για να ανταγωνίζεται αθέμιτα άλλες επιχειρήσεις, κυρίως τις αμιγώς ελληνικές που ασκούν τη δραστηριότητά τους από τη δεκαετία του '50.

Επισημαίνω ότι η «CC 3E» κατά τη δεκαετία του '80 άρχισε να παρέχει δωρεάν («χρησιδανείζει») ψυγεία 8 ποδών, αργότερα τα αντικατέστησε με άλλα ψυγεία 10 ποδών, στη συνέχεια με δίπορτα, τρίπορτα ανοιχτού τύπου κλπ. Δηλαδή, επί 30 περίπου έτη επιτυγχάνει αποσβέσεις μέσω των ψυγείων, τα οποία θεωρώντας ως «πάγια» περιουσιακά της στοιχεία παρέχει δωρεάν («χρησιδανείζει») σε λιανοπωλητές, αντικαθιστώντας τα διαρκώς με νεότερα, για να κερδίζει συνεχώς και

φορολογικά οφέλη και ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα.

Στο ίδιο χρονικό διάστημα (μέσα της δεκαετίας του '80) συμπίπτουν τα εξής γεγονότα: α. η «CC 3Ε» τοποθέτησε σε όλα σχεδόν τα τελικά σημεία πώλησης ψυγεία με «ρήτρα αποκλειστικότητας» και άρχισε η ραγδαία άνοδος των πωλήσεών της. β. η «ΗΒΗ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.» διέκοψε τη λειτουργία της, γ. οι παραδοσιακές ελληνικές βιοτεχνίες αναψυκτικών έχασαν το μεγαλύτερο όγκο των πωλήσεών τους και οι περισσότερες «έκλεισαν». Γιατί λοιπόν η «ΗΒΗ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.» και πλείστες παραδοσιακές βιοτεχνίες αναψυκτικών δεν «έκλειναν» και πριν η «CC 3Ε» τοποθετήσει ψυγεία σε όλα τα τ.σ.π. της Ελλάδας; Γιατί επίσης και όσες παραδοσιακές βιοτεχνίες αναψυκτικών σώθηκαν δεν «έχαναν μερίδιο στην αγορά» και πριν η «CC 3Ε» τοποθετήσει ψυγεία σε όλα τα τ.σ.π. της Ελλάδας, σε συνδυασμό βέβαια και προς όλες τις υπόλοιπες αθέμιτες πράξεις της (εκπώσεις στόχου και πίστεως, προσφορές κλπ.) και την ασφυκτική πίεση που ασκούσε στους λιανοπωλητές για αύξηση των πωλήσεων στα προϊόντα της με αποκλεισμό των ανταγωνιστικών μέσω των συμπραττόντων πρατηριούχων και των «επιθεωρητών πωλήσεων»;

β. Αποσβέσεις των «παγίων» περιουσιακών στοιχείων είναι η απομείωση της αξίας τους (οικοδομής, μηχανήματος, επίπλου κ.λπ.) που υφίστανται αυτά κάθε χρόνο λόγω χρήσης τους (λειτουργίας τους).

Σύμφωνα με τον λογιστικό ορισμό, «πάγια» στοιχεία για τις επιχειρήσεις θεωρούνται τα κεφαλαιουχικά αγαθά, τα οποία δημιουργήθηκαν ή αγοράσθηκαν από την επιχείρηση, με κύριο σκοπό την διαρκή χρήση τους, άμεσα ή έμμεσα, στην λειτουργία της επιχείρησης.

Όπως συνάγεται από τον ανωτέρω ορισμό, από τη στιγμή την οποία παύουν τα ψυγεία να βρίσκονται στον χώρο της επιχείρησης που έχει το δικαίωμα κυριότητάς τους, παραχωρούμενα προς χρήση («χρησιδάνειο») σε τελικά σημεία πώλησης (τ.σ.π.), ήτοι επιχειρήσεις - καταστήματα τρίτων, προς ψύξη εμπορευμάτων δικής τους κυριότητας (κατόπιν αγοράς), δεν εκπληρώνουν τον σκοπό που δηλώνει πως επιδίωκε η επιχείρηση που τα απέκτησε, εν προκειμένω η «CC 3Ε», δηλαδή «την διαρκή χρήση τους άμεσα ή έμμεσα στην λειτουργία της επιχείρησης», ώστε να χαρακτηρίζονται «πάγια» στοιχεία της.

Ήτοι:

Ούτε «άμεσα», αφού δεν βρίσκονται πλέον εντός του χώρου της επιχείρησης για να εξυπηρετούν τη λειτουργία της,

ούτε «έμμεσα», αφού τα ψυγεία χρησιμοποιούνται από το τ.σ.π. (λιανοπωλητή) για την ψύξη εμπορευμάτων δικής του κυριότητας, δεδομένου ότι αυτό (τ.σ.π.) τα έχει αποκτήσει με σύμβαση πωλήσεως («αγοράσει») κατά δικαίωμα κυριότητας και ουδεμία επίδραση μπορεί να ασκεί στον χαρακτηρισμό του χρησιδανεισθέντος ψυγείου ως «πάγιου» της επιχείρησης που το παρέχει («χρησιδανείζει») ότι τα τοποθετούμενα σ' αυτό εμπορεύματα είναι παρασκευής της.

Πλέον αυτού το τ.σ.π. για τον σκοπό πώλησης παγωμένων αναψυκτικών δικής του κυριότητας έχει και μπορεί να χρησιμοποιεί δικό του ψυγείο και δεν απαιτείται να τα «παγώνει» σε ψυγείο της επιχείρησης που τα παράγει, εν προκειμένω της «CC 3Ε». Η επιχείρηση παρασκευής αναψυκτικών δεν έχει υποχρέωση να «παγώσει» το εμπόρευμα που έχει παρασκευάσει, όταν έχει πλέον πωληθεί και μεταβιβασθεί η κυριότητά του στο τ.σ.π..

Επομένως το ψυγείο κυριότητας της επιχείρησης αναψυκτικών, όταν «χρησιδανεισθεί», δεν χρησιμοποιείται από την επιχείρηση παρασκευής αναψυκτικών ούτε «άμεσα» ούτε «έμμεσά» στη λειτουργία της, ώστε να εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται ως «πάγιο» και να προσφέρει σ' αυτήν φορολογικά οφέλη, άρα προφανώς διαπράττεται φορολογική παράβαση, όταν το ψυγείο χαρακτηρίζεται «πάγιο» με φορολογικά οφέλη για την επιχείρηση που το έχει χρησιδανείσει σε λιανοπωλητές (τ.σ.π.) για χρήση στο κατάστημά τους.

Κατά συνέπεια, το ψυγείο για ψύξη και προβολή προς πώληση αναψυκτικών που εγκαθίσταται σε καταστήματα τρίτων (τ.σ.π.) δεν μπορεί να θεωρηθεί ως «πάγιο» στοιχείο της επιχείρησης που το παρέχει (όπως είναι η «CC 3Ε»), ώστε να υπόκειται σε αποσβέσεις, αφού δεν αποτελεί εργαλείο της, όπως αποτελούν π.χ. τα μηχανήματα παραγωγής, ο εξοπλισμός, τα κιβώτια με τις φιάλες, τα αυτοκίνητα διανομής, που χρησιμοποιούνται άμεσα ή έμμεσα στη λειτουργία της.

Το φαινόμενο του «χρησιδανεισμού» του ψυγείου, προφανέστατα και καθαρά για ανταγωνιστικούς σκοπούς, εξαιτίας του γεγονότος ότι δεν συναντάται σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και στις Η.Π.Α., αποτελεί «ελληνική πρωτοτυπία» της «CC 3Ε» (μόνο στην Ελλάδα), που είχε σαν αποτέλεσμα να κυριαρχήσει στην αγορά αναψυκτικών, προξενώντας την εξόντωση πολλών μικρομεσαίων επιχειρήσεων που λειτουργούσαν στην Ελλάδα και πρόσφεραν δουλειά σε συμπολίτες τους συμβάλλοντας στην ανάπτυξη και συνοχή της τοπικής οικονομίας. Σαν παράδειγμα αναφέρω ότι υπήρχαν 800 περίου τοπικοί εμφιαλωτές στην Ελλάδα και τώρα

απέμειναν περίπου 30, αλλά και την «ΗΒΗ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.», η οποία ως τα μέσα περίπου της δεκαετίας του '80 που διέκοψε οριστικά τη λειτουργία της («έκλεισε») κυριαρχούσε στην ελληνική αγορά των αναψυκτικών, όχι με παράνομες πράξεις αλλά με την προτίμηση των καταναλωτών στα αναψυκτικά της, απασχολώντας περίπου 3.000 εργαζομένους.

Είναι απορίας άξιο, αν με χρήματα που αποφεύγει να πληρώνει κάποια επιχείρηση για φορολογικές υποχρεώσεις, μπορεί να επιτυγχάνει μονοπώληση της αγοράς και κατ' επέκταση συγκέντρωση κεφαλαίου που αποτέλεσε την πληγή της ελληνικής οικονομίας, αφού περιόρισε τον κύκλο της οικονομικής δραστηριότητας και συνακόλουθα τα οφέλη της σε λίγους και έφερε τη φτώχεια στους πολλούς, με επακόλουθο την πρωτοφανή κρίση που βιώνει η ελληνική κοινωνία και η ίδια Ελλάδα.

ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ 19 Σεπτεμβρίου 2013
Ο Αναφέρων

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΗΜ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

14

ΑΓΝΗ Α.Β.Ε.Ε.
ΑΓΝΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΠΑΡΑΓΓΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΑΕΡΙΟΥΧΩΝ ΠΟΤΩΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ/ 1ο χλμ. ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ - ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ
ΤΗΛ/ 22610 32355/ 32655 FAX: 35051
ΥΠΟΚ/ΜΑ: MINYΟΥ 74 ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ ΤΗΛ. 22610 32354
Α.Μ.Α.Ε. 45465/11/Β.007 - Α.Φ.Μ. 099265261
Δ.Ο.Υ. ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ